

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.441

Hely

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím:

A beteg Budapest

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1920 XII/29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Könyvnyomt. XV. sz. 22. sz.

A beteg Budapest

borzalmas méretei fölébe nőttek az egészséges Budapestnek, — a főváros kórházi költségvetése háromszor akkora, mint azelőtt a főváros összes kiadásai. Pedig a régi világot a pazarlás korának szokták mondani és mai ellenfelei — a multtal párbajozók — egyenesen úgy beszélnek róla, mint valami vidám, hazard heidelbergi éjszakáról.

Százhetven millió ma a főváros kórházi költségvetése, azelőtt ötven millióba került a város egész élete, beleszámitva azt is, amit tegnap beruházásnak, ma könnyelműségnek neveznek. Valóban nem lehet azt mondani, hogy e két szám között nem történt egyéb, minthogy a magyar főváros tanácsstermében kurzusváltozás következett be — világtörténelemnyi nyomor és szenvedés dantei árnyéka futkos a két költségvetés közt s túlságos rövidlátás volna politikai mérlegen mérni e számokat, amelyek kolosszus ingadozásában nemcsak városok, de birodalmak élete is pehelysúly volt.

Nem a politika fontos itt, a fontos az

hogy a gond már a kórházi betegágy moget suhant, — a fontos az, hogy az életnek egy biztonsági kapcsa katasztrofálisan meglazult. „Emberrel mérem a jólétet, emberrel mérem a gazdagságot és emberrel mérem a kulturát” — a mai kormánynak egyik kiváló tagja mondta ezt valamikor: de halaha fontos volt az emberélet és halaha fontos volt az egészség ebben a városban, akkor ma az. Már pedig ott tartunk, hogy például képtelen befejezni a főváros ama tudóbeteg-pavillonok építkezését, amelyet már 1914-ben kezdtek meg; szinte pillanatról-pillanatra, ezeregyéji gyorsasággal emelkednek a költségek — s ehez hozzájárul az, hogyha sürgősen nem fejezik be az építkezést, elpusztul az eddig keserves munka eredménye is. Ijesztő már az a gondolat is, hogy a főváros kórházai az európai országuton elhullatott morzsákból tartásuk el magukat. Elképzelhetetlen, hogy Budapest betegei csak akkor találjanak enyhülést az emberi szív templomaiban, a kórházakban, ha a messze Nyugaton könyörülnek rajtuk és irgalmas kezek nyújtják feléjük a gyógyulót írt. Ha kórházépítésre, ha kórház fentartásra sem telik, ha a

Székesfővárosi házinyomda 1920

beteg főváros rázudul az egészségesre, akkor az ország menthetetlenül elpusztul.

A főváros most az államtól kéri az építkezési összegeket, — valaha e közigazgatási mellékhadiszintér olyasmit is jelenthetett, hogy aktatengerek mélyére süllyed az egész kérdés. Ma ennek nem szabad megtörténnie. Ma közügy: minden emberélet, ma a legérzékenyebb nemzeti veszteség: minden leromló egészség, ma halálos pazarlás: minden olyan takarékoskodás, ami a beteg ember bőrére történik. Budapestet talpra kell állítani és nem lehet hatásköri kérdés, hogy ez községi feladat-e, vagy állami feladat. Budapest ma többje az országnak, — s minden egyes ember is többje az országnak, mint halaha. Végtelen nyomor szakadt ránk s a trianoni békekének méltó tükre volna Budapest mai használati táblázata.

A méreteknak borzalmas játéka ez a kórházi költségvetés, de amíg egy egészséges ember van e földig sujtott városban, — s bizony, nagyon kevés van — nem lehet magára hagyni a beteg Budapestet. S nem szabad a politikára se hagyni. . .